

Karel Marx o České republice

Když jsem si na Nový rok listoval Marxovým náčrtem k Občanské válce ve Francii, který tento největší filozof všech dob sepsal někdy v dubnu či květnu roku 1871, nestačil jsem se divit, jak už tehdy trefně vystihl podstatu fungování a krátkou historii České republiky. Dokonce tak trefně, že by od hodiny mohl dělat naší společnosti kronikáře. Posuďte sami:

„Celá zkaženost kapitalistického režimu, jehož vrozená tendence dostala volný průchod, propukla s naprostou nespoutaností. Zároveň se rozpoutaly orgie rozkošnického hýření, prostopášné nádhery, jakési pandemonium všech nízkých vášní »vyšších tříd«. Tato konečná forma vládní moci byla zároveň její nejprostitovanější formou, bylo to nestydaté drancování státních zdrojů bandou dobrodruhů, semenišť obrovských státních dluhů, oslava prostituce, vyumělkovaný život plný falešného předstírání. Vládní moc se vším svým pozlátkem, pokrývajícím ji od hlavy až k patě, se topila v bahně. (...)“

Dokud se však tento řád přijímal jako nezvratná a nepopiratelná nutnost, mohla mít státní moc zdání nestrannosti. Udržovala existující porobenost mas jako neměnný řád věcí a jako společenský fakt, který masy snášely bez boje a jejich »přirození představení« bezstarostně uskutečňovali.“

Asi jsem udělal chybu, když jsem se pokoušel v těchto Marxových slovech nalézt nějaký optimismus do roku 2012. Jaký optimismus ostatně najít v nijak radostném zjištění, že žiji (a možná budu muset i dožít) ve stejném bahně, v jakém se kdysi topila francouzská společnost druhé poloviny 19. století. Leda že bych nebyl sám, kdo by žádal o radikální změnu takových poměrů. To by ovšem už v tomto roce musela nastat situace, kdy by většina poctivě pracujících v České republice konečně otevřela oči a uvědomila si pravý (ano, doslova pravý) stav věcí. Neboť – slovy Marxovými – dokud bude stávající řád v České republice většinou pracujících přijímán jako ona nezvratná a nepopiratelná nutnost, těžko kdy z takového bahna vybredneme a těžko nám pomohou každým rokem opakovaná novoroční přání zdraví, štěstí, spokojenosti, vzájemné lásky a lepších časů.

Čeští pracující i nezaměstnaní, procitněte už konečně ze svých iluzí a předsudků a žádejte nezbytné změny jak v přerozdělení státní moci ve svůj prospěch, tak tomu v celospolečenském ohledu odpovídajícím prosazení hrabivým egoismem neustále urážených a ponižovaných morálních hodnot!

Jindřich Fajt 2. 1. 2012